

- να κηρύξει ανίσχυρη την προσβληθείσα με την αρχική προσφυγή οδηγία και να καταδικάσει τους αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα·
- περαιτέρω, να δεχθεί ότι η διάταξη της 22ας Ιανουαρίου 2008, εκδοθείσα επί προσφυγής ασκηθείσας στις 21 Ιουλίου 2004, συνιστά προσβολή του άρθρου 6 Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου λόγω υπέρμετρης διάρκειας της διαδικασίας, οπότε ήδη για τον λόγο αυτό επιβάλλεται η παροχή έννομης προστασίας στην αναιρεσεύουσα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσεύουσα στηρίζει την αίτηση αναιρέσεως κατά της ως άνω διατάξεως του Πρωτοδικείου σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 230, παράγραφος 4, ΕΚ και σε διαδικαστικές πλημμέλειες της διαδικασίας.

Το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή με την αιτιολογία ότι η προσβληθείσα πράξη δεν αφορά άμεσα και ατομικά την αναιρεσεύουσα υπό την έννοια του άρθρου 230, παράγραφος 4, ΕΚ.

Η άποψη αυτή είναι νομικώς εσφαλμένη. Το Πρωτοδικείο παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι η προσβολή διανοητικής ιδιοκτησίας αποτελεί από μόνη της λόγο για τον οποίο πρέπει να θεωρείται ότι η οικεία πράξη αφορά άμεσα και ατομικά τον ενδιαφερόμενο, υπό την έννοια του άρθρου 230, παράγραφος 4, ΕΚ. Η ουσία ενός διπλώματος ευρεσιτεχνίας συνίσταται στο ότι παρέχεται σε κάποιο συγκεκριμένο υποκείμενο δικαίου ένα αποκλειστικό και χρονικώς περιορισμένο δικαίωμα. Ένα τέτοιο δικαίωμα μπορεί να παρέχεται οπωσδήποτε μόνο σε κάποιο συγκεκριμένο υποκείμενο δικαίου. Κανείς άλλος δεν διαθέτει το δικαίωμα αυτό, οπότε, σε περίπτωση που κοινοτική πράξη οδηγεί σε προσβολή του, η πράξη αυτή αναγκαστικά αφορά τον δικαιούχο άμεσα και ατομικά.

Το επιχείρημα του Πρωτοδικείου ότι, πέραν της αναιρεσεύουσας, υφίστανται και άλλες επιχειρήσεις ηλεκτρονικών συστημάτων καταβολής διοδίων, τις οποίες η επίμαχη πράξη αφορά ενδεχομένως με τον ίδιο τρόπο όπως και την αναιρεσεύουσα, οπότε δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η πράξη αυτή την αφορά άμεσα και ατομικά, δεν είναι πειστικό. Δεν μπορεί να αποκλείεται το ενδεχόμενο μια πράξη να αφορά άμεσα και ατομικά υπό την έννοια του άρθρου 230, παράγραφος 4, ΕΚ έναν ενδιαφερόμενο λόγω του ότι υφίστανται και άλλα πρόσωπα τα οποία αφορά η πράξη αυτή, όταν τα πρόσωπα αυτά δεν διαθέτουν δίπλωμα ευρεσιτεχνίας.

Η απόρριψη της ανακοινώσεως της αναιρεσεύουσας, από την οποία προκύπτει ότι η επιχείρηση αυτή ανέπτυξε ένα πρότυπο υπερύθρων ακτίνων ISO-CALM, για το οποίο και έλαβε κρατικό βραβείο, πρέπει να θεωρηθεί ως προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως. Τελικά, η τετραετής διάρκεια της διαδικασίας είναι επίσης απαράδεκτη, καθόσον συνιστά καθαυτή σοβαρή διαδικαστική πλημμέλεια.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Hamburg στις 10 Απριλίου 2008 — Jürgen Römer κατά Freie und Hansestadt Hamburg

(Υπόθεση C-147/08)

(2008/C 171/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Jürgen Römer

Καθού: Freie und Hansestadt Hamburg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελούν οι προβλεπόμενες από τον πρώτο νόμο για τη σύνταξη γήρατος [1. Ruhegeldgesetz, στο εξής: 1. RGG] του Δήμου του Αμβούργου [Freie und Hansestadt Hamburg] παροχές επικουρικής συντάξεως για πρώην υπαλλήλους και εργαζομένους του Δήμου του Αμβούργου, καθώς και για τους επιζώντες τους, «παροχές που καταβάλλουν τα δημόσια συστήματα ή τα εξομοιούμενα προς τα δημόσια, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης ή προστασίας», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (!), με συνέπεια η εν λόγω οδηγία (στο εξής: οδηγία) να μην έχει εφαρμογή στο ρυθμιστικό πεδίο του 1. RGG;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα:
 - 2.1. Εμπίπτουν στις «εθνικές νομοθεσίες [για] την οικογενειακή κατάσταση και τις παροχές που εξαρτώνται από αυτήν», κατά την έννοια της 22ης αιτιολογικής σκέψεως της οδηγίας, οι ρυθμίσεις του 1. RGG, οι οποίες διακρίνουν, σε σχέση με τον υπολογισμό του ύψους των συνταξιοδοτικών παροχών, μεταξύ, αφενός, έγγαμων δικαιούχων των παροχών και, αφετέρου, όλων των λοιπών δικαιούχων των παροχών, ήτοι οι ρυθμίσεις που ευνοούν του έγγαμου δικαιούχους των παροχών, ακόμη και έναντι προσώπων τα οποία έχουν συνάψει με πρόσωπο του ίδιου φύλου σύμφωνο ελεύθερης συμβιώσεως βάσει του Lebenspartnerschaftsgesetz (νόμου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί συμφώνου ελεύθερης συμβιώσεως) (στο εξής: σύντροφοι συμβιώσεως);
 - 2.2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα:

Έχει τούτο ως συνέπεια να μην έχει εφαρμογή η οδηγία επί των ανωτέρω ρυθμίσεων του 1. RGG, μολονότι η ίδια η οδηγία δεν περιέχει κανένα περιορισμό του πεδίου εφαρμογής της αντίστοιχο προς αυτόν της 22ης αιτιολογικής σκέψεως της;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα ερωτήματα 2.1. ή 2.2.:

Αντιβαίνει στο άρθρο 1, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, το άρθρο 10, παράγραφος 6, του 1. RGG, κατά το οποίο οι συνταξιοδοτικές παροχές δικαιούχων που είναι έγγαμοι και δεν ζουν, σε μόνιμη βάση, χωριστά υπολογίζονται βάσει πλασματικής εφαρμογής της (ευνοϊκότερης για τους υποκείμενους στον φόρο) φορολογικής κλάσεως III/0, ενώ αντιθέτως οι συνταξιοδοτικές παροχές όλων

των λοιπών δικαιούχων υπολογίζονται βάσει πλασματικής εφαρμογής της (δυσμενέστερης για τους υποκειμένους στον φόρο) φορολογικής κλάσεως I, σε σχέση με δικαιούχο συνταξιοδοτικών παροχών ο οποίος συμβιώνει με πρόσωπο του ίδιου φύλου και δεν ζει, σε μόνιμη βάση, χωριστά από το πρόσωπο αυτό;

- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα ή στο ερώτημα 2.2. ή σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα:

Αντιβαίνει το άρθρο 10, παράγραφος 6, του 1. RGG, λόγω της ρυθμίσεως που παρατίθεται στο τρίτο ερώτημα και των ένομων συνεπειών που παράγει, στο άρθρο 141 EK ή σε κάποια γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου;

- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ή το τέταρτο ερώτημα:

Έχει τούτο ως συνέπεια, ενόσω δεν τροποποιηθεί το άρθρο 10, παράγραφος 6, του 1. RGG προκειμένου να παύσει να υφίσταται η προσαπτόμενη άνιση μεταχείριση, ότι και ο δικαιούχος συνταξιοδοτικών παροχών, ο οποίος δεν ζει, σε μόνιμη βάση, χωριστά από τον σύντροφό του, μπορεί να απαιτήσει, κατά τον υπολογισμό των συνταξιοδοτικών παροχών, να τύχει της ίδιας μεταχειρίσεως με αυτήν που τυγχάνει ο δικαιούχος συνταξιοδοτικών παροχών ο οποίος είναι έγγαμος και δεν ζει, σε μόνιμη βάση, χωριστά από τον/τη σύζυγό του; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα, ισχύει τούτο —εφόσον έχει εφαρμογή η οδηγία και η απάντηση στο τρίτο ερώτημα είναι καταφατική— και πριν από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δικαιο των κρατών μελών την οποία τάσσει το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής;

- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πέμπτο ερώτημα:

Ισχύει τούτο, βάσει του σκεπτικού της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως C-262/88 (Barber), με τον περιορισμό ότι η ίση μεταχείριση κατά τον υπολογισμό των συνταξιοδοτικών παροχών πρέπει να περιορίζεται μόνο στα τμήματα των παροχών που οφείλονται στον δικαιούχο από 17ης Μαΐου 1990;

(¹) ΕΕ L 303, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 14 Απριλίου 2008 — Siebrand BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-150/08)

(2008/C 171/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Siebrand B.V

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί ένα ποτό που περιέχει σε κάποιο βαθμό αλκοόλη αποστάξεως, το οποίο όμως κατά τα λοιπά ανταποκρίνεται στην περιγραφή της κλάσεως 2206 της ΣΟ, να κατατάσσεται σ' αυτή την κλάση, όταν πρόκειται για προερχόμενο από ζύμωση ποτό, το οποίο συνεπεία προσθήκης νερού και ορισμένων ουσιών έχει χάσει τη γεύση, την οσμή και/ή την εμφάνιση ενός ποτού που παρασκευάζεται από ορισμένο φρούτο ή από ορισμένο φυσικό προϊόν;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, βάσει ποιου κριτηρίου πρέπει να καθορίζεται αν το ποτό πρέπει παρά ταύτα, λόγω του ότι περιέχει αλκοόλη αποστάξεως, να κατατάσσεται στην κλάση 2208 της ΣΟ;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) στις 15 Απριλίου 2008 — Real Sociedad de Fútbol SAD και Nihat Kahveci κατά Consejo Superior de Deportes και Real Federación Española de Fútbol

(Υπόθεση C-152/08)

(2008/C 171/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Real Sociedad de Fútbol SAD και Nihat Kahveci

Καθών: Consejo Superior de Deportes και Real Federación Española de Fútbol

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύει το άρθρο 37 της Συμφωνίας Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας (¹), η οποία υπογράφηκε στην Άγκυρα στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 και εγκρίθηκε με την απόφαση 64/732 του Συμβουλίου ΕΟΚ, της 23.12.1963, καθώς και το πρόσθετο πρωτόκολλο της Συμφωνίας αυτής, της 23.11.1970 (²), την εφαρμογή εκ μέρους αθλητικής ομοσπονδίας επί επαγγελματία αθλητή τουρκικής ιθαγενείας, ο οποίος έχει προσληφθεί νομοτύπως από ισπανικό ποδοσφαιρικό σύλλογο, όπως αυτός της κύριας δίκης, ρυθμίσεως σύμφωνα με την οποία οι σύλλογοι μπορούν να χρησιμοποιούν στις εθνικές διοργανώσεις περιορισμένο μόνον αριθμό παικτών προερχομένων από τρίτα κράτη που δεν ανήκουν στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο;

(¹) Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα και συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48).

(²) Πρόσθετο Πρωτόκολλο που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 011/002, σ. 149).